

Forslaget om, at kommunerne skal yde en større grundkapital ved høje grundudgifter, udgår. Der henvises til de i betækningsbidraget anførte bemærkninger angående de fortsatte overvejelser vedrørende dette spørgsmål.

Til nr. 2

Ændringsforslaget fastholder boligkvoten for 1985 på 9.000 lejligheder, og for 1986 indebærer det en forøgelse til 12.000 lejligheder. Hvis der ikke i et finansår er ansøgninger til hele kvoten, foreslås det, at restkvoten overføres til det følgende år.

Til nr. 3, 4, 9, 10, 12, 13, 17 og 18

Bl.a. på baggrund af det store antal nytillkomne flygtninge og det ekstra boligbehov, dette skaber, foreslås lovforslagets kvota for almennyttige boliger hævet fra 7.500 til 9.000 i 1986. Kvoten bliver dermed uforandret fra 1985 til 1986. Da lovforslagets kvoter til ungdomsboliger, private andelsboliger og lette kollektivboliger fortsat ønskes opretholdt på henholdsvis 2.500, 4.000 og 1.000 enheder, bliver de samlede kvoter for 1986 på 16.500 enheder eller en stigning på 500 enheder i forhold til 1985.

Det foreslås samtidig, at der sættes en overgrænse på 10 pct. for, hvor stor en andel af et års kvota, der kan overføres til de kvoter, som vedtages for det efterfølgende finansår. Der vil således højst kunne overføres 900 boliger fra den almennyttige kvota, 250 fra ungdomsboligkvoten og henholdsvis 400 og 100 fra andelsboligkvoten og kvoten for lette kollektivboliger fra 1986 til 1987.

Det skal dog samtidig anføres, at den allerede lovhjemlede adgang til at overføre boliger på andelsboligkvoten fra ét finansår til det efterfølgende i det omfang, der er tale om tilsagn, der af en eller anden årsag bortfalder, opretholdes. Overførselsadgangen i øvrigt og de 10 pct. knytter sig derfor alene til ikke givne tilsagn.

Den foreslåede formulering og udformning af bestemmelserne vedrørende overførselsadgangen betyder endvidere, at der først med virkning fra finansåret 1986 kan ske en overførsel til det efterfølgende finansår. Der kan således ikke, når bortses fra bortfaldne

tilsagn på andelsboligkvoten, overføres boliger fra 1985 til 1986.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 6

Ifølge den gældende bestemmelse i ejerlejlighedslovens § 10 er ejendomme, der er opført til brug for medlemmer eller til udleje af almennyttige boligselskaber, undtaget fra lovens anvendelsesområde. Formålet såvel med denne bestemmelse som med den her foreslåede bestemmelse er at sikre, at boliger, som er opført som almennyttige med tilhørende sædvanlige fællesfaciliteter, skal bibeholdes som sådanne.

Formuleringen i ejerlejlighedslovens § 10 har imidlertid medført, at ejerlejlighedsopdeling i visse tilfælde ikke har kunnet finde sted, uanset at ovennævnte hensyn til bibeholdelse af de almennyttige boliger ikke er tilsidesat.

Den foreslåede bestemmelse åbner derfor mulighed for, at ejendomme, der ejes af almennyttige boligselskaber, kan opdeles i ejerlejligheder, såfremt en del af ejendommen anvendes til andet end beboelse og sædvanlige fællesfaciliteter for beboerne, og såfremt beboelsesarealet og de sædvanlige fællesarealer fra beboerne efter opdelingen udgør én fælles ejerlejlighed. Som sædvanlige fællesfaciliteter anses fritidslokaler, hobbyrum, forsamlingslokaler og lignende, hvis samlede areal ikke overstiger 3 pct. af beboelsesarealet. Hvis der på ejendommen ud over de nævnte arealer findes arealer f.eks. til børneinstitutioner eller butikker, vil der dog kunne ske udskillelse af disse arealer fra beboelsesdelen, hvis beboelsesdelen og de eventuelle fællesfaciliteter, der står til rådighed for beboerne, ved opdelingen bliver til én samlet ejerlejlighed. Hvis fællesfaciliteterne matrikulært er adskilt fra beboelsesdelen, vil opdelingen også kun kunne ske, hvis beboelsesdelen og fællesfaciliteterne bliver til én samlet ejerlejlighed. Det skal tilføjes, at en videreopdeling af en sådan samlet lejlighed ikke vil kunne ske, idet det af lov om ejerlejligheder, § 10, stk. 3, sidste punktum, frem-